

ความละเอียด

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ถาม : การใช้มือถือของพระสงฆ์

๑. กระผมมีข้อสงสัยในการใช้โทรศัพท์ของพระสงฆ์ว่าสมควรเหมาะสมอย่างไร

๒. กรณีใช้แล้วถ้าพูดคุยสนทนาในสายกับสีกาสองต่อสอง ซึ่งไม่ทราบว่าคุยเรื่องอะไรกัน มีอบัติที่ปรับได้หรือไม่ครับ

๓. การใช้โซเชียลมีเดียไป คลิปไม่เหมาะสมมากมาย มันจะเหมาะสมกับพระสงฆ์อย่างไร

กราบนมัสการหลวงพ่อดเทศนาโปรดเพื่อเมตตาต่อสัตว์โลกครับ

ตอบ : ใช้นั้นไม่ใช่หอรอก ใช้นั้นขุดหลุม ขุดหลุมล่อปลานะ

ในสังคมฯ ส่วนใหญ่ “กราบนมัสการหลวงพ่อดเทศนาโปรดเมตตาต่อสัตว์โลกด้วยครับ” ใ้กรณีนี้มันกรณีที่ว่าความเหมาะสมความไม่เหมาะสมนะ แล้วถ้าพูดไปแล้วมันบาดหมางไปทั้งนั้นนะ

ที่นี้มันอยู่กับสังคมโลก สังคมโลกนะ เรามีนะ พวกแบบว่าพ่อของพระเขามาเล่าให้ฟัง มันมีอยู่ในอเมริกา ในยุโรป มันมีสังคม สังคมที่ต่อต้านเทคโนโลยีเขาจะมีหมู่บ้านของเขาเลย ถ้าเขามีหมู่บ้านของเขาเลย เขาอยู่ในหมู่บ้านนั้น เวลาออกจากหมู่บ้านไปทำงาน เขาก็ออกมาอยู่กับโลกปัจจุบันนี้ เขาก็ทำงานด้วยเทคโนโลยีนี้แหละ แต่เวลาเขากลับไปในบ้านของเขา ในหมู่บ้านเขาจะ เขาปฏิเสธมือถือ เขาปฏิเสธเทคโนโลยีทั้งหมด เขาอยู่แบบ เราไปดูแล้วนะ มันเหมือนพระนะ ดีกว่าพระอีก

นี่พูดถึงว่าในทางโลก ในทางสังคมที่เขาต่อต้านเทคโนโลยี เขามีแบบว่าเป็นสมาคมเลย เป็นสมาคมแล้วเขามีหมู่บ้านของเขา ในหมู่บ้านของเขา เวลาเข้าไปในหมู่บ้านของเขาแล้ว เขาจะอยู่กับธรรมชาติ ว่าอย่างนั้นเลย จะบอกยุคโบราณก็ไม่ใช่ เขาอยู่กับธรรมชาติ อยู่กับความเหมาะสมของเขาในความเชื่อของเขา

แต่เขาต้องประกอบอาชีพ เขาต้องมีอาชีพของเขา เวลาเขาจะประกอบอาชีพของเขา เขาออกจากหมู่บ้าน เขาก็ไปทำงานไป ทำงานก็ออกหมู่บ้านมา เขาก็ไปอยู่กับโลกนี้แหละ เขาก็อยู่กับสังคมนี้แหละ แต่เวลากลับบ้านไปนะ เราจะบอกว่า ในสังคมโลกเขาก็มีมุมมองอย่างนี้เหมือนกัน ในสังคมโลก โลกนี้เจริญมาก แล้วคนที่เขาประกอบสัมมาอาชีพเขาอยู่กับเทคโนโลยี เขามีปัญญาแล้วเขาไม่ใช่กับวชด้วย

แต่พระเจ้า พระเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมเป็นศาสดาของเรา วางธรรมและวินัยนี้ไว้ วางธรรมวินัยนี้ไว้ เราเป็นนักบวชด้วย เรามีศีลด้วย

ถ้าเขามีสังคมอย่างนั้น มันน่าจะเทียบเคียงไป เขาอยู่โดยปุถุชน เขาอยู่โดยสังคม เขาอยู่โดยความเห็นของเขา เขายังปฏิเสธเลย แต่พระละ ฉะนั้น เวลาพระเรามันแบบว่าสมณสาธูป มันก็ไม่สมควรอยู่แล้วละ สิ่งใดที่ไม่สมควรมันไม่ควรทำ

แต่คำถามของเขา “๑. กระผมมีข้อสงสัยในการใช้โทรศัพท์ของพระสงฆ์ว่าสมควรเหมาะสมหรือไม่อย่างไร”

นี่สมควรเหมาะสมหรือไม่อย่างไร ถ้าคำว่า “โทรศัพท์ที่ใช้ได้หรือไม่” ถ้าเราบอกในความเห็นของเราว่าได้ ถ้าใช้ในการสื่อสาร ในการสื่อสารนี้ใช้ได้

เวลาพระเจ้า เราปฏิเสธ ปฏิเสธว่าพระขบถไม่ได้ พระนี้นั่งรถได้ไหม ได้ เวลาเคร่งครัดขึ้นไปบอกว่าไม่ได้ เราบอกว่าได้

เพราะในสมัยพุทธกาล เวลาพระในสมัยพุทธกาล เวลา ๒,๐๐๐ กว่าปีมานี้มันมีรถระหว่างแคว้นนะ รถระหว่างแคว้นเขาใช้รถม้า ใช้รถม้าไง น้องสาวหรือของใครที่จิตตคหบดีเป็น

คนไปขอองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บอกว่า ผู้ที่มาบวชเป็นพระ ถูกเศรษฐกิจภูมิพีก็มี ลูก
คนทุกข์คนจนก็มี เวลาการเดินทางมันไม่สะดวก

นางวิสาขาเป็นผู้ขอถวายเงิน ที่แรกว่าจะถวายเงิน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ไม่อนุญาต พอไม่อนุญาตปั๊บ พอนางวิสาขามาขอ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงอนุญาต
อนุญาตให้ยินดีในสิ่งที่เกิดขึ้นจากเงินและทอง คือตัวรถข้ามแคว้นไฉ่ แต่ไม่ให้นิติในตัวเงิน
และตัวทอง จิตตคหบดีเป็นผู้ขอมั่ง

ในสมัยนั้นนะมี นั่นคือรถข้ามแคว้นไฉ่ใหม่ แต่ในปัจจุบันนี้มันมีรถยนต์ พระนั่งรถได้
ใหม่ ถ้าบอกว่าไม่ได้ก็หมดเลย อดนั่งหมดเลย

พระนั่งรถได้ แต่ผู้หญิงขับรถ พระนั่งไม่ได้ เพราะในสมัยพุทธกาลก็เหมือนกัน ผู้หญิง
ขับ นั่งไม่ได้ นั่งใกล้ผู้หญิงไม่ได้ ฉะนั้น พระนั่งรถได้ใหม่ ได้ ฉะนั้น พระจะมีคนขับรถ

นี่เหมือนกัน พระใช้โทรศัพท์สมควรหรือไม่สมควร

ถ้าใช้ในการสื่อสาร เราว่าได้ ใช้ในการสื่อสาร ในการสื่อสาร แต่มันต้องมีความ
เหมาะสมไง

เราเห็นพระนะ พระบางองค์เขาจะใช้โทรศัพท์ เขาไปในที่ที่เหมาะสมคือไม่ให้ใครเห็น
พระบางองค์เขามีความละเอียดถี่ถ้วน เขาจะพูดนี้เขาไม่พูดแบบโลกหรือ เหมือนทางโลก
ตอนนี้สังคมก้มหน้านะ กตๆ กันนะ แต่พระเขาไม่ทำอย่างนั้น เวลาจะใช้โทรศัพท์เขาไปที่ลับหู
ลับตาของคนแล้วเขาคุยโทรศัพท์ คือไม่ให้บาดตา ไม่ให้บาดตาประชาชน

เราเห็นนะ เวลาเราไปประชุมสงฆ์หรือไปในงาน เราสังเกตดูพระ พระองค์ใดทำนะ เขา
ฉลาด พระบางองค์นะ เวลาเขาทำงาน เขาโทรศัพท์นะ เขาเอาหนังสือ แล้วเขาเอาไว้ในหนังสือ
เออ! เราบอกพระองค์นี้ใช้ได้ เขารู้จักสมณสาธูป เขารู้ถึงว่ามันไปบาดสายตาชาวโลก เขา
จำเป็นต้องใช้ แต่เขาใช้โดยที่ไม่ให้ไปบาดสายตาเขา

แต่พระบางองค์ไม่รู้เห็นรู้ได้ แล้วจึงพระบางองค์ พระบางองค์ที่บอกพอได้โทรศัพท์
มานี้ ไอโฟน ๖ คืออยากโชว์แบบโลก อยากโชว์เขาว่าข้าก็มี อย่างนี้ไม่สมควร

แต่ถ้าสมควรจำเป็นต้องใช้ใหม่ ใช้ได้ใหม่ ใช้ได้ แต่ควรให้สมควร คืออย่าไปประเจิด
ประเจ้อ ไม่สมควรทำอย่างนั้น เรามีความจำเป็นต้องสื่อสาร ถ้าเราไม่ใช้โทรศัพท์ เราจะ
ติดต่อกันด้วยการเดินทาง มันใช้เวลาเป็นวันๆ เราใช้โทรศัพท์ เราใช้การสื่อสาร เราใช้เพื่อ
ประโยชน์ได้ใหม่ ได้

แต่ถ้าใช้แล้วไปอวดไปอ้าง เพราะอะไร สมณสาธูปมีบริวาร ๘ พระเรามีบริวาร ๘ มัน
ไม่มีบริวารที่ ๕ ที่ ๖ หรือก ไม่มี แล้วสิ่งนั้นมันไม่ใช่บริวารของพระ ความจริงแล้วมันไม่
จำเป็นต้องใช้ด้วย

มีพระหลายองค์มากที่ไม่มีโทรศัพท์ พระที่เขาไม่มีโทรศัพท์เพราะเขามีความละเอียด
ของเขา เพราะเราหลีกเลี่ยงมา เราบวชมาเพื่ออะไร บวชมา บวชมาออกจากครอบครัว ออกจาก
บ้านมา เราก็ไม่ต้องการสื่อสาร ไม่ต้องการติดต่อเขาอยู่แล้ว นี่เราอยากจะทำสื่อสาร อยากจะ
ติดต่อ ติดต่อครูบาอาจารย์ของเรา ติดต่อกับหมู่สงฆ์ของเรา เราไม่จำเป็นต้องไปติดต่อกับเขา

เราละทิ้งบ้าน ละเรือนมา ละทิ้งบ้านเรือนมา เราบวชเป็นศากยบุตรพุทธชินนรธา เรา
จำเป็นต้องมีโทรศัพท์ไปสื่อสารกับเขาหรือ เราไม่มีความจำเป็นเลย พระที่สี่ๆ ไม่มีโทรศัพท์
เยอะแยะ แต่พระที่มีก็เยอะ ที่นี้พระที่มีก็เยอะ เขาถึงได้ถามมา

ฉะนั้นว่า พระใช้โทรศัพท์ เวลาการใช้โทรศัพท์ของสงฆ์สมควรหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่
สมควรเหมาะสมก็เหมาะสมเพื่องานของสงฆ์ คุณสิ เวลาที่วัดหลวงตา วัดป่าบ้านตาด
ท่านก็บอกว่าที่วัดก็มีไว้ตัวหนึ่ง มีไว้ที่ในวัดเป็นการสื่อสารกับโลกภายนอก

แต่กรณีนี้เริ่มต้น กรณีเมื่อก่อนแบบว่ามีคนมาขอติดตั้งโทรศัพท์ในวัดท่าน ท่านไม่ยอม
ท่านไม่ให้ ตั้งแต่สมัยที่ท่านยังไม่ออกมาโครงการช่วยชาติฯ เวลาออกมาโครงการช่วยชาติฯ
แล้ว ท่านบอกว่าในวัดก็มีไว้ตัวหนึ่ง มีไว้เวลาติดต่อสื่อสารเข้าไปในวัดนั้นนะ

แต่เวลาคนที่ทำงานแล้วทุกคนก็มีความจำเป็นทั้งนั้นนะ เขาก็มีของเขา แต่เวลามีความจำเป็นของเขา หลวงตาท่านบังคับพระนะ คุณสิ เวลาท่านพูดถึงว่า เพชฌฆาตทำลายพระสงฆ์

๑. หนังสือพิมพ์

๒. โทรศัพท์

๓. เทวทัต

สิ่งที่ว่าเป็นเครื่องมือที่จะประหารชีวิตของพระมีอยู่ ๔ อย่าง แล้วท่านเตือนพระประจำไปไหนท่านเตือนประจำนะ โทรศัพท์นี่สำคัญมากเลย หนังสือพิมพ์ ที่วี วีดีโอ ๔ ชนิดนี้ทำลายพระๆ ถ้าพระขาดสติปัญญา เรียบร้อย ฉะนั้น ท่านถึงบอกว่า นี่เพชฌฆาตทำลายพระ ๔ อย่าง นี่เป็นปรัชญาของหลวงตา หลวงตาท่านสั่งสอนกับลูกศิษย์ลูกหาไว้

ฉะนั้นว่า “กระผมสงสัยว่าการใช้โทรศัพท์ของพระสงฆ์สมควรเหมาะสมแค่ไหน”

ถ้าใช้ในกิจของสงฆ์ ใช้ในการติดต่อสื่อสารนั้นได้

“๒. กรณีที่ใช้แล้วถ้าพูดคุยสนทนาในสายกับสีกาสองต่อสอง ซึ่งไม่ทราบว่าคุณเรื่องอะไรกัน มีอาบัติปรับได้หรือไม่ครับ”

ไฉนนี้คำว่า “เป็นอาบัติ” นะ มันมีความละเอียดของสงฆ์ เวลาถ้าความละเอียดของสงฆ์ ถ้าเขามีความละเอียดของเขา เขาจะไม่ทำอย่างนั้น ถ้าเขามีความละเอียด

เราจะบอกว่า อาบัติหรือโทษมันเป็นนามธรรม มันเป็นเรื่องส่วนตัวใช้ไหม แต่ถ้ามันทำอาบัติประเจิดประเจ้ออย่างนี้ อย่างนี้เขาว่าอาบัติของจิตไม่มี อาบัติมีแต่การกระทำ

ฉะนั้น เวลาถ้าไม่มีโทรศัพท์ เวลาสนทนาธรรมสองต่อสองกับสีกาในที่ลับหูลับตาเป็นทันทีเลย อนियต ๒ ถ้าอนियต ๒ นะ ผู้ที่มีความน่าเชื่อถือ อย่างเช่นนางวิสาขาเป็นพระโสดาบัน พระโสดาบันเวลาพูดไม่ลุ่มลุ่มคำในศีล เขาต้องพูดโดยสัจจะอยู่แล้ว ถ้านางวิสาขามาใจทว่า

พระองค์นี้เป็นอาบัติอย่างไร ปรับอย่างนั้นเลย เพราะว่ากฎหมายข้อนี้ก็เกิดมาจากนางวิสาขา นางวิสาขาไปเห็นพระศยสองต่อสองต่อหญิง ก็มาฟ้ององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากับปัญญุตีขึ้นมา ในที่ลับหู เขาก็ไปพูดในที่แจ้ง พระพุทธเจ้าบอกว่าลับหูลับตาเป็นหมดเลย ถ้าผู้ที่น่าเชื่อถือมาปรับอาบัติ

พูดถึงอย่างนั้นเราเห็นตัวตนใจ ระหว่างพระกับสีกา เราเห็น แต่เวลาพูดโทรศัพท์มันไม่เห็นนะ เวลาพูดโทรศัพท์เราไม่เห็นหรือว่าพระพูดอยู่กับใคร

เราถึงว่ามันอยู่ที่ความละเอียดไง เพราะมันเป็นสิ่งที่เรามองไม่เห็นนี่ว่าสีกาอยู่ที่ไหน แล้วพระที่คุยอยู่ที่นี้ เราก็เห็นนะ พระคุยโทรศัพท์อยู่ แต่คุยกับใครละ แล้วถ้าจะบอกว่าเป็นอาบัติๆ มันก็ต้องปรับอาบัติใช่ไหม แต่เราไม่เห็นซึ่งๆ หน้า ถ้าไม่เห็นซึ่งๆ หน้า

แต่เขาบอกว่า ถ้าพูดกรณีพูดกับสีกาสองต่อสอง สิ่งที่คุณนั้นเรื่องอะไรก็ไม่ทราบ สิ่งนี้มันเป็นอาบัติหรือไม่

อาบัติมันมีวินัยอยู่แล้ว ที่นี้พอมันมีวินัยอยู่แล้ว มันก็อยู่ที่ว่ามีความละเอียดหรือไม่ เวลาพูดนะ มันความสนิท ความคุ้นเคยนี้สำคัญมาก เริ่มต้นก็คุยเรื่องธุระนะ คุยธุระทั้งนั้นนะ พอคุยไปๆ มันจากธุระไป ธุระของสงฆ์เลยกลายเป็นธุระส่วนตัวเลย จากธุระสาธารณะก็เป็นธุระของเราเลย ถ้าอย่างนี้มันก็ชกไปนะ ฉะนั้น มันก็แบบว่า นี่มันไปต่อเรื่อยๆ มันเป็นอย่างนั้น

ฉะนั้นบอกว่า “แล้วจะปรับอาบัติได้หรือไม่”

ถ้าปรับอาบัติได้หรือไม่ ภาษาเราว่ามันเป็นความละเอียด ถ้าความละเอียด เราอยู่ในวงกรรมฐาน เวลาที่ออกประพฤติปฏิบัติ พระจะระวังเรื่องนี้มาก เวลาเที่ยวป่าเที่ยวเขาด้วยกัน เวลาเขามีความผิดพลาดอย่างไรหรือว่าเขาไม่แน่ใจตัวเขา เขาจะมาปลงอาบัติเลย

เพราะสมัยที่หลวงตาท่านบอกเลย เวลาของท่านนะ ก้าวเดินออกถนนไปก็ป่าทั้งนั้น พอก้าวเข้าไปในป่านั้นก็มีสิ่งสารพัดทั้งนั้น เวลาก้าวไปแล้วที่มันแรงๆ ท่านอยู่ถ้าเจ้าภูเขา ไป

นอนนั่งดั่งขาลอย สิ่งทีเวลาเข้าป่าไปแล้วมันเจอสภาพแบบนั้น ถ้าใครหัวใจที่ไม่มั่นคง หัวใจที่ตัวเองระวาง ต้องรีบปลงอาบัติเลย ปลงอาบัติๆ เห็นไหม

นี่ถ้าพูดถึงว่า เวลาในวงกรรมฐาน เวลาสังคัมที่ปฏิบัติอยู่มันระวาง พอมันระวางในใจ มันภาวนาไม่ได้หรอก เราเข้าไป เราเพื่อทำความสงบของใจ เราหายใจเข้านี่ก็พุท เราหายใจออกนี่ก็โท เรานั่งสมาธิภาวนา แล้วมันจะสงบอย่างไรละ

แล้วมันไม่สงบขึ้นมา แล้วมันเป็นเรื่องส่วนตัวใช่ไหม เรื่องส่วนตัว เราไปรุดงค์ไปกับพระ ๒ องค์ ๓ องค์ มันปลงอาบัติทันที เพราะตัดความระวางอันนี้ ตัดความสงสัยในใจของเราว่าเราเป็นอาบัติหรือไม่

ถ้าเราตัดความระวาง ตัดความสงสัยในหัวใจ มันไปภาวนามันมีโอกาส หนึ่ง ภาวนามีโอกาสเพราะมันไม่ครุ่นคิด ไม่มีไฟสุมขอนในใจ แล้วถ้าเราไม่เป็นอาบัติแล้ว ศีลย่อมคุ้มครองเรา คุ้มครองเรา สิ่งที่ว่าเรื่องภูตผีปีศาจ เรื่องจิตวิญญาณจะมากกระทบกระเทือนเรามันก็น้อยลง

สิ่งที่เป็นเวรเป็นกรรม เราทำกรรมไว้ เวลาสัตว์ เมื่อปีที่แล้วที่ทุ่งใหญ่ พระเราเองพาพระไปวิเวก แล้วพาพระไปวิเวก เขาก็ไปวาง วางพระไว้เป็นจุดๆ แล้วตักเย็นเขาก็ไปเดินตรวจ มันโพล้เพล้ไป เสื่อมันโดดขึ้นข้างหลัง มันจับคอตายเลย นี่ไง เวลากรรม กรรมมันให้ผล เวลากรรมมันให้ผลนั่นนะเสื่อกั้ตตายเลย

เราจะบอกว่าไม่มีๆ เมื่อปีกลายก็ตายไปองค์หนึ่ง แล้วข่าวมันก็พยายามจะให้มันเคลียร์ไปไง นี่ไง เราไปอยู่ป่าอยู่เขา เพราะถ้าตัวเองไม่สะอาดบริสุทธิ์ มันจะมีอย่างนั้นนะ

ถึงบอกว่า เวลาในวงกรรมฐาน ในวงกรรมฐานที่ท่านปฏิบัติจริงจังนะ ไม่ใช่วงกรรมฐานแต่ชื่อ เดียวนี้มันชื่อกรรมฐานแต่ทำอะไรก็ไม่รู้ ใช้อย่างนั้นยกเว้น

เราเอาพระกรรมฐานที่ประพฤติปฏิบัติกรรมฐานจริงๆ นั่นถึงเรียกว่ากรรมฐาน เพราะกรรมฐาน เพราะอะไร เพราะกรรมฐานมันชื่อสัตย์ไง กรรมฐานมันจะเอาชนะหัวใจของตนไง

ถ้ากรรมฐานจะเอาชนะหัวใจของตน เราเองเป็นคนกระทำใช่ไหม โฟกัสจนในใจ ใครมาทำให้เรา แล้วเราปฏิบัติ ใครมาทำให้เรา ศีล สมาธิ ปัญญา ใครมาทำให้เรา เราทำเองทั้งนั้นนะ ถ้าเราทำเองทั้งนั้น ถ้ามันมีจุดมุ่งหมาย มันมีเป้าหมาย มันทำจริงทำจริงจังขึ้นมา มันพยายามจะแก้ไขตรงนั้น เพราะอะไร เพราะมันมีเป้าหมายที่จะเอาความสงบของใจ มันมีเป้าหมายที่จะภาวนาให้ได้ไง ถ้ามีอย่างนั้นแล้วนะ เรื่องศีลอยู่ข้างนอกเลย

เรื่องศีล ที่ว่ากรณีใช้ไปแล้ว กรณีใช้ไปแล้ว ถ้าเขาคุยสนทนาธรรมในสายกับใคร

ถ้าอย่างนั้นเขาไม่ทำ ถ้าคนที่ยังเป็นพระในหัวใจอยู่นะ ถ้ายังเป็นพระในหัวใจอยู่นะเขาจะละ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งนี้ เพราะถ้ายุ่งเกี่ยวกับสิ่งนี้ไปแล้วมันจะข้ามขอบเขตของความเป็นพระไป แล้วถ้าเป็นอาบัติใหม่ ก็อนิยต ๒ นี้พูดถึงความเป็นอาบัตินะ

“๓. ในโลกไซเซียลมันมีคลิปเป็ คลิปไม่เหมาะสมมากมาย มันจะเหมาะสมกับพระสงฆ์หรือไม่”

คำว่า “ใช้โทรศัพท์” โทรศัพท์เมื่อก่อนมันก็เป็นโทรศัพท์ธรรมดาใช่ไหม แต่โทรศัพท์เดี๋ยวนี้พอมันเข้าเว็บไซต์ได้อะไรได้ โทรศัพท์มันพัฒนาขึ้น ถ้ามันพัฒนาขึ้น นี่มันเป็นเรื่องของโทรศัพท์ไง ถ้าพูดถึงคนที่เขาจะใช้โทรศัพท์ ใช้โทรศัพท์อย่างนั้น แล้วถ้ามันมีคลิปเป็ คลิปต่างๆ อันนี้มันก็เข้ากับที่หลวงตาท่านพูดไว้

หลวงตาท่านพูดเลย สิ่งที่จะประหารพระ ๔ อย่าง โทรศัพท์ วิดีโอ คลิปเป็ พวกนี้ มันเข้าได้หมดนะ ถ้ามันเข้าได้หมด พระเขาไม่เข้าไปดูหรอก เวลาพระที่เป็นกรรมฐานเต็มๆ เขาไปดูกันแล้วเขาบอกว่าเขาดูเพื่อเป็นอสุภะ นี่ไง เวลาพระมันจะแฉนะ มันบอกว่า อ้าว! ดูเพื่อศึกษาไง ดูเพื่อเป็นอสุภะ

อสุภะมันจะเกิดจากจิตที่มันมีสัมมาสมาธิ ถ้าจิตมันไม่ลงสู่สมาธิ อสุภะเกิดไม่ได้หรอก เวลาอสุภะนี้ เวลาพูดไม้กันไป ใช้อสุภะๆ นะชี้หมา

อสุภะจริงๆ นะ ถ้ามันจะเป็นอสุภะได้นะ เขาต้องสงบเสงี่ยม เขาต้องมีศีลของเขา เขาต้องมีสมาธิของเขา เวลาศีล สมาธิของเขา เขาไปเห็นอสุภะของเขา ตรงนั้นผู้ที่เห็นอสุภะเขาจะอยู่ในป่าในเขา เขาจะเข้มงวดของเขา เขาพยายามจะเอาของเขาให้พ้นจากกิเลสให้ได้ เพราะมันกำลังเข้าด้ายเข้าเข็ม

เว้นไว้แต่จิตมันเสื่อม จิตมันเสื่อม มันเคยเห็นอสุภะ แล้วมันเห็นอสุภะไม่ได้ พอเห็นอสุภะไม่ได้ สิ่งทีเห็นอสุภะ ถ้าเขามีคุณธรรมรองรับ เขาเสื่อมไปเขาก็พยายามมูมานะของเขา

แต่ผู้ที่เป็นปุถุชนเวลาจิตสงบแล้วไปรู้ไปเห็น ไปเห็นกายต่างๆ เวลาจิตมันเสื่อม เสื่อมแล้วมันไม่มีสิ่งใดรองรับนะ มันเสื่อมหมดเลย เสื่อมจนมันประทัดประทัน เสื่อมจนทำลาย เสื่อมแบบเราเป็นผู้ที่ปฏิบัติ พอเสื่อมแล้วสึกเลย ปฏิบัติไปพอเสื่อมแล้วมันเลิกเลย อสุภะอย่างนั้นหรือ อสุภะอย่างนั้นมันก็สุดโต่งไป มันไม่เป็นความจริงใจ

ฉะนั้นบอกว่า พระบางองค์ เราได้ยิน เขามาพูดไป เขาไปดูพวกนี้ ดูเป็นอสุภะ

ไอ้ที่คนพูดอย่างนี้แสดงว่าคนนี้สังคัมมันอ่อนด้อย สังคมเขายังไม่เข้มแข็งไป ถ้าสังคัมเขาเข้มแข็งเขาไม่กล้าพูดอย่างนี้หรอก คิดว่าเขาไปดูคลิบไปเพื่อดูอสุภะ ไอ้พวกนักปฏิบัติเหมือนกัน ไปดูหนึ่งไปแล้วบอกเพื่อเป็นการปฏิบัตินะ มันไปกระตุ้นกิเลส มันไปปฏิบัติที่ไหนละ

แต่ถ้าเป็นการปฏิบัตินะ จิตสงบก่อน จิตมันสงบนี้มันปราบปรามไอ้พวกกิเลสหายๆ แล้วไซ้ใหม่ จิตจะสงบได้มันต้องถอดถอนไอ้พวกความฟุ้งซ่าน ไอ้ความคิดที่เป็นมิจฉาทิฎฐิ ไอ้ความคิดที่ผิดพลาด มันถึงจะสงบได้

คำว่า “จิตสงบ” มันถอดถอนไอ้ความคิดทางลบ ความคิดทางเข้าข้างตัวเองหมดนะ มันถึงจะสงบได้ พอจิตมันสงบแล้ว จิตสงบแล้วพยายามโน้มไปให้เห็นกายนะ ความเห็นกายเห็นจากจิตอันนั้นนะ มันเป็นอย่างนั้นนะมันก็เป็นสัมมา คำว่า “สัมมา” คือว่ามันคิดดี คิดธรรมไป

แต่ถ้ามันปุถุชนนะ เราเป็นปุถุชน ปุถุชนคือกิเลสมันสะสมอยู่เต็มหัวใจ เพราะมันมีแต่ขยะ มันมีแต่เปลวไฟอยู่กลางหัวใจ แล้วไปดูคลิบไป มันจะเป็นอสุภะไปได้อย่างไร

คนเราจิตใจมันคอยจะคิดแต่เรื่องเสพกามกันอยู่แล้ว มันเคยคอยคิดแต่เรื่องโลกๆ อยู่แล้ว จิตใจของคนมันไหลลงต่ำอยู่แล้ว จิตใจของคนมันเหลวไหลอยู่แล้ว แล้วเข้าไปดูคลิปวีบอกเป็นนอสุภะ มันเป็นไปได้อย่างไร มันเป็นไปได้ โดยข้อเท็จจริงมันเป็นไปไม่ได้ โดยข้อเท็จจริงมันเป็นเรื่องของกิเลสตัณหาความทะยานอยาก ของการมักมากการหมกมุ่นอยู่ในเรื่องอย่างนั้น นั่นมันเป็นอย่างนั้นนะ แล้วมันจะเป็นนอสุภะไปได้ได้อย่างไร

แต่เขาพูดนะ เวลาดูด้วยกันก็อยากไง เพราะตัวเองก็ดูไม่ได้ ตัวเองก็ไม่มีปัญญาใช้ไหมเงินทองก็ไม่มีใช้ไหม ก็ต้องให้คนอื่นมาส่งเสริม ก็หามา สั่งเขานะ สั่งเขาหามา หามาเพื่อเป็นนอสุภะ ให้อั้วพวกเซ่อๆ มันก็ส่งเสริมนะ เออ! เราส่งเสริมพระปฏิบัติเนาะ เรารีบหาคลิปวีไปให้ท่านดู ท่านจะได้พิจารณาปลงธรรมสังเวช ท่านจะได้เห็นนอสุภะ...นี่สังคมอ่อนด้อย คนอ่อนด้อยมันคิดกันอย่างนั้นนะ

แต่ถ้าสังคมความเป็นธรรมนะ เป็นอย่างนั้นไม่ได้ เป็นอย่างนั้นไม่ได้ เพราะอันนั้นมันเกิดจากปัญญาประดิษฐ์ เกิดจากวิดีโอ เกิดจากเรื่องโลก มันไม่ได้เกิดจากความเป็นธรรม

**เกิดจากความเป็นธรรมมันต้องจิตใจของผู้ที่ปฏิบัติที่นั่นสูงส่ง จิตใจของผู้ปฏิบัติ
นั่นมีคุณธรรมในใจ จิตของผู้ปฏิบัติที่นั่นเห็นความเป็นภัย**

คนเราเห็นภัยในวัฏสงสารถึงมาบวชเป็นพระ เวลาบวชเป็นพระขึ้นมาแล้วต้องมีศีล ๒๒๗ ศีล ๒๒๗ สิ่งใดที่ไปคลุกคลีก็ผิดพลาดทั้งนั้นนะ แล้วเวลาปฏิบัติขึ้นมาพยายามทำหัวใจของตนให้มันเป็นศีล ศีล ๒๒๗ ใช้ไหม เวลาทำเพื่อความสงบระงับเข้ามาเพื่อเป็นสัมมาสมาธิ ใช้ไหม สัมมาสมาธิมันเกิดที่ไหน

เกิดบนหัวใจ เกิดบนหัวใจของผู้ที่ประพฤติปฏิบัติ ถ้าเป็นสัมมาสมาธิแล้ว ถ้ามันนุ่มไปเห็นกาย เห็นเวทนา เห็นจิต เห็นธรรมตามความเป็นจริง นั่นมันถึงจะเห็นกาย

การเห็นกาย การพิจารณาภายในเรื่องหนึ่ง เวลาจิตสงบแล้ว พิจารณาไปแล้วมันทั้งกายเป็นชั้นๆ ขึ้นมา เวลาเข้าไปถึงกามราคะ ถ้ามันไปเห็นนอสุภะ ความเห็นนอสุภะเพราะจิตมันมี

มหาสติ มหาปัญญา จิตที่มีมหาสติ มหาปัญญา จิตที่เห็นตามความเป็นจริง นี่จิตที่เห็นกายตามกามราคะนั้นมันจะเป็นอสุภะ

ถ้าเป็นอสุภะ มันเป็นมหาสติ มหาปัญญา มันจะสำมะเลเทเมาหย่าเปแบบนั้นได้อย่างไร จิตที่เป็นนักปฏิบัติจริงๆ ที่มันตั้งงามแล้ว มันจะไปดูคลิปปิ่ว่าเป็นอสุภะ มันจะเป็นไปได้อย่างไร มันเป็นไปไม่ได้หรอก

แต่สังคมอ่อนด้อย สังคมอ่อนด้อย สังคมที่ปรารภนาธรรม ปรารภนาบุญ สังคมที่ปรารภนาบุญ อยากจะสร้างบุญกุศล เห็นพระที่เขาดูคลิปปิ่ๆ บอกว่าพิจารณาเป็นอสุภะ ส่งเสริมสนับสนุนกันว่านั่นเป็นอสุภะ

เราได้ยิน เราได้ยินคนมาเล่าให้ฟังเรื่องอย่างนี้ เราฟังแล้วเศร้า แต่เวลาถ้าพูดออกไปแล้วกลายเป็น “ก็พระสงฆ์อยู่กับต้นไม้ พระสงฆ์ก็อยู่ในสังคมแห่งแฉ่ง เห็นเขาชุ่มชื้น เห็นเขามีคนส่งเสริมแล้วก็อิจฉาทาร้อน”

เวลาคนพูดมันจะพูดอย่างนั้นนะ มันจะพูดว่าเป็นการอิจฉาทาร้อน มันไม่ได้พูดว่าเขาพูดนี้เขาเตือนสติ เขาส่งเสริมคุณธรรมนะ มันจะบอกว่าพวกนี้พวกอิจฉาทาร้อน ศาสนากำลังจะเจริญรุ่งเรืองด้วยการดูคลิปปิ่ๆ แหม! ก็มาขัดดอกขัดใจ มาทำลายเขา

นี่พูดถึงพวกดูคลิปปิ่ๆ ฉะนั้นบอกว่า “ในโลกไซ้เขียลมันมีคลิปปิ่ๆ คลิปปิ่ๆที่ไม่เหมาะสมมากมาย มันจะเหมาะสมกับพระสงฆ์หรืออย่างไร”

ไม่เหมาะสม ไม่เหมาะสม เพราะเวลาที่บอกว่าพระใช้โทรศัพท์ได้หรือไม่ ก็การใช้เพื่อการสื่อสาร ใช้เพื่อประโยชน์กับสงฆ์ เรื่องการติดต่อ เพราะว่าพระเวลาการบริหารปกครองเขาก็ต้องมีความจำเป็นบริหารสั่งการเหมือนกัน การบริหารสั่งการอย่างนั้นก็โทรศัพท์พูดคุยกันโดยเนื่องาน อย่างนี้สมควรใช้โทรศัพท์หรือไม่ สมควร ใช้ได้ แต่การใช้ การใช้แล้ว ถ้าเราไม่ฝึก ไม่มีสติไม่มีปัญญา ถ้ามีสติปัญญา เราฝึกหัดของเรา เราทบทวนตลอดเวลา

พระเจ้าเวลาผิดพลาดขึ้นมาเขาปลงอาบัติทั้งนั้นนะ แล้วถ้าปลงอาบัติแล้ว ถ้าพระเจ้า
ประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เป้าหมายของพระเจ้าคือการประพฤติปฏิบัติ

หลวงตาท่านบอกว่า ถ้าพระไม่ทรงธรรมวินัย ใครจะทรง ถ้าพระจะทรงธรรมทรงวินัย
มันต้องมีสติปัญญาเพื่อบริหารศีลของตนเอง บริหารคุณธรรมในหัวใจของตน ถ้าทำอย่างนี้บ๊
มันจะพัฒนาขึ้นไป ถ้าพัฒนาขึ้นไปนะ เขาจะไม่แลกลับไปดูคิลิปปดูบ้าบอคอแตกนั้นนะ

ตัวเราก็มี เนื้อหนังมังสามันอยู่ที่เรา หัวใจมันก็อยู่ที่เรา เวลาสงสัย สงสัยไป
ข้างนอก เวลาในหัวใจเราไม่เคยค้นคว้า เวลาจะไปดูคิลิปปๆ เรื่องของตน กิเลสในหัวใจ
ของตนมันมากมายมหาศาลขนาดไหน เรื่องความเลวร้ายในหัวใจนะ เวลาความคิด
ความคิดความยุ่งแยะตะแคงรัวในใจมันมีมากมายมหาศาลแค่ไหน

ไอ้ละครน้ำเน่า ละครน้ำเน่าที่เขาสร้างขึ้นมามีเพื่อออกทีวี เขาสร้างขึ้นมามีน้ำเน่า
เขาสร้างออกมาเพื่อหาเงินหาทองกันนะ สิ่งนั้นมันเกิดมาจากไหน มันเกิดมาจากมนุษย์ทั้งนั้น
นะ มนุษย์เป็นผู้ทำทั้งนั้นนะ แล้วถ้ามนุษย์เป็นผู้ทำ มนุษย์ที่ทำมันทำมาจากไหน มันก็ทำมา
จากหัวใจของมัน

ถ้าในหัวใจของคน ในหัวใจของมัน มันมีเรื่องเลวร้ายอย่างนี้มันมหาศาล เรื่องเลวร้าย
ในหัวใจของเราทำไมมันไม่ดู ทำไมมันไม่พิจารณา ทำไมมันไม่ทำของมัน ทำไมมันต้องไปดู
คิลิปปิดีไอจากภายนอก

ผู้ถามก็เหมือนกันว่า เวลาพระ สิ่งนั้นมันมีอยู่แล้ว มันสมควรหรือไม่ที่พระจะไปดู

ถ้าพระที่เป็นความจริงเขาไม่ใช้ของเขาหรอก จะบอกว่าโทรศัพท์นี้ห้ามใช้เลย โลกมัน
เจริญขึ้น ความโลกมันเจริญขึ้น มนุษย์มันเจริญขึ้น สังคมมันเจริญขึ้น เราเคยพูดบ่อยนะ เราใช้
ความใคร่ครวญของเราเอง

เราดูเถรวาท เขาเฉพาะเถรวาท เถรวาทในเมืองไทย ในเมืองไทย ในเถรวาทด้วยกัน
เขายกย่องสรรเสริญ ศูนย์กลางพระพุทธศาสนาอยู่ที่เมืองไทย แต่อยู่ที่เมืองไทยแล้ว เมืองไทย
เป็นพุทธทูนนิยม เป็นพุทธทูนนิยมเพราะอะไร

เพราะว่าประเทศไทยเรื่องเศรษฐกิจมันเจริญ พอเศรษฐกิจมันเจริญ เพราะระบบเศรษฐกิจเข้าไปซัพพอร์ต เข้าไปเชิดชูศาสนา พอเชิดชูศาสนาด้วยทุนนิยม ทุกอย่างมีหมดเลย ไปดูเถรวาทในแต่ละประเทศ ในแต่ละประเทศเศรษฐกิจของเขามันไม่เจริญขนาดนี้ ฉะนั้น พระของเขา ผู้ที่ไปสนับสนุนมันก็ไม่สมบูรณ์แบบทุนนิยมของเรา

ถ้าทุนนิยมของเรา พระก็เลยกลายเป็นศาสนาพุทธพาณิชย์ ศาสนาทุนนิยม ศาสนาทุนนิยม พระพุทธศาสนาเป็นทุนนิยม เพราะทุนนิยมมันถึงมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย มหาศาล แล้วก็อ้างกัน อ้างกันว่าเป็นการเผยแผ่ศาสนา อ้างกันว่าสิ่งนี้มันเป็นความจำเป็น ศาสนา

แต่เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเรา สิ่งที่มีความเป็นศาสนามันคือการประพฤติปฏิบัติ

ความเลวร้ายในใจมหาศาลนะ ความเลวร้ายในหัวใจนี้ ถ้าประเทศที่เขาไม่เป็นทุนนิยม เขาก็อยู่กับเศรษฐกิจท้องถิ่น พอเศรษฐกิจท้องถิ่น แล้วเวลาไปเผยแผ่ เราดู เราดูข่าวสารอยู่ เราไปเผยแผ่นี้ก็ แหม! เหมือนกับผู้ดีไปบ้านนอก ไปวางกล้ำมกัน ดูแล้วมันสังเวช

มันต้องย้อนกลับมาที่ธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เสมอกัน แต่ว่ามันเป็นระบบเศรษฐกิจที่ดีกว่าเขา ระบบเศรษฐกิจที่ดีกว่าเขา สิ่งใช้สอยมันก็ดีดีกว่าเขา ระบบเศรษฐกิจเขาต่ำกว่าเรา เขาก็ใช้สอยของเขา แต่หัวใจเขายิ่งใหญ่ เขาเผยแผ่ของเขา เขาก็ดูแลศาสนาของเขาได้เหมือนกัน

นี่พูดถึงคลิปนะ ฉะนั้นบอกว่าโทรศัพท์ใช้ได้หรือไม่ แล้วใช้แล้วในนั้นมันมีคลิปไป คลิปที่ไม่เหมาะสม มันจะเหมาะสมกับพระสงฆ์หรือไม่

นี่มันก็อยู่ที่ความละเอียด ความละเอียดเฉพาะตนนะ ถ้าความเป็นเฉพาะตนเขาไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว เราจะบอกว่าพระที่เขาเป็นพระจริงๆ เขาไม่ใช่ มันไม่ใช่หรอก มีเยอะแยะ พระที่ไม่มีโทรศัพท์มีเยอะมาก แล้วพระที่เขาใช้โทรศัพท์ แต่โทรศัพท์เขาใช้เฉพาะสื่อสารก็เยอะมาก แล้ว

พระที่เขามีโทรศัพท์แล้วเขาอดอ้างแบบโลกแบบทุนนิยม เขามีแล้วเขามาอดกัน เขาไปแอบดูแอบทำกันนะ

เพราะว่ามันมีข่าว มันมีข่าวเวลาพวกพระเจ้าแต่งเป็นแบบเพศที่สองแล้วเข้าคลิปกัน ร้อยแปด ใครๆ เขาก็เห็นนะ อย่างนั้นมันมีอยู่ไหม มันก็มี ถ้ามีแล้วมันเข้ามาได้อย่างไร

เพราะศาสนานี้เป็นสมบัติสาธารณะ สมบัติของชาวโลก สมบัติของสามโลกธาตุ ทุกคนก็มีสิทธิ์ทั้งนั้นนะ แล้วพอเข้ามาแล้วเขาก็ทำของเขาอย่างนั้น มันก็เป็นโทษเป็นภัยของเขา อย่างนั้น แล้วเวลามันเป็นขึ้นมาแล้วจะทำอย่างไรละ

มันก็เป็นกรรมของสัตว์ใจ มันเป็นความละเอียดเฉพาะตนไง ถ้าความละเอียดเฉพาะตน ถ้าใครมีความละเอียด มีการกระทำ มันก็ทำแต่เรื่องดีๆ ไง

นี่พูดถึงเรื่องโทรศัพท์นะ อันนี้มันก็บอก หลวงตาท่านพูดไว้แล้ว มันเป็นเพศผสมชาติ ทำลายพระ ถ้าคนที่ไม่ใช่สติปัญญา

แต่คนที่เป็นพระที่มีสติปัญญาที่ต้องการใช้สอยโทรศัพท์นั้นเพื่อการสื่อสารใช้ได้ไหม ได้ ถ้าบอกไม่ได้เดี๋ยวโลกแตก

ใช้ได้ไหม ได้ แต่ใช้ด้วยความเป็นปัญญาชน ใช้ได้ด้วยธรรมวินัย ด้วยสิ่งใดที่ห้ามแล้ว

ไม่ได้ใช้ ไม่ได้ดู เผลอกดไป เผลอกดไปโดน มันเลยขึ้นมาเลย นิ้วมันกดผิด

แต่ถ้ามันมีสติสัมปชัญญะ การใช้สอยคือใช้สอย ถ้าใช้สอย ใช้ได้หรือไม่ได้

แต่นี้พูดเลย เราก็บ่มี เราไม่มีโทรศัพท์หรอก แม้แต่โทรศัพท์คนอื่นมาให้ใช้ ในวัดนี้ก็มีอยู่ เวลาเราติดต่อ ติดต่อกับสาขานี้แหละ สาขาจะโทรมาขออนุญาตนู่น ขออนุญาตนี่ หยิบผิด กดปิดไปเลย ทั้งๆ ที่ต่อมาแสนยากนะ อยู่ในป่า เขาต้องขึ้นไปบนภูเขาณะ แล้วค่อยโทรมาที่นี้ แล้วพอพระก็วิ่งมาให้เราพูดไป พอไปกดปั๊บ ไปปิดเลย ต่อใหม่มั้ย

เวลาเขาสื่อสารมา เราก็บ่มีไว้ แต่ธรรมดานี้เราไปดูแลอยู่แล้ว แต่เวลาจำเป็นเขาจะโทรมาๆ ระหว่างวัดต่อวัดเราจะมีไว้สื่อสาร เพราะของมันมีอยู่

ฉะนั้น โทรศัพท์ใช้ได้ไหม ได้ ถ้าไม่ได้ เราก็ใช้ แต่ใช้เป็นสมบัติกลาง เราไม่มี เราไม่มีอะไรทั้งสิ้น แล้วไม่เป็นด้วย แล้วไม่ศึกษาด้วย แล้วไม่ต้องการศึกษาด้วย เพราะว่าเรื่องโลกรู้สวาระ เราจะศึกษาหัวใจของเราเอง

เวลาพูดนี้แล้วเราคิดถึงหลวงตา หลวงตาท่านทำโครงการช่วยชาติ ท่านทำเรื่องยิ่งใหญ่มาก ท่านปรึกษาใคร ปรึกษาธรรมะ เวลาท่านมีปัญหาบ๊อบ ท่านเข้าทางจงกรมเลย พอเดินจงกรม ปัญญามันจะหมุนเลย แล้วสิ่งใดผิด สิ่งใดถูก มันจะบอกหมด

แล้วถ้าไปปรึกษา ปรึกษาในโลกนี้ พระองค์ใดบ้างที่มีคุณธรรมสูงส่งแบบหลวงตา ภาษาเราเลยนะ เราจะไปปรึกษาคนมีกิเลสหรือ คนมีกิเลสมันต้องเห็นแก่ตัว มันต้องพูดเข้าข้างตัวเองแน่นอน

แม้แต่โครงการช่วยชาติ เขาก็บอกต้องตั้งกรรมการขึ้นมาเพื่อให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วม แล้วคนมันมีวาระในใจมาทั้งนั้นนะ มีส่วนร่วม เขาก็ต้องประชุมแล้วเพื่อวาระของเขา หลวงตาถึงไม่ให้ใครเป็นกรรมการทั้งสิ้น ท่านเป็นกรรมการคนเดียว เป็นผู้รับเงินคนเดียว เป็นผู้เซ็นเช็คคนเดียว เป็นผู้ส่งจ่ายคนเดียว เพราะท่านเคารพธรรมไง เวลาท่านปรึกษา ปรึกษาธรรม

นี่ก็เหมือนกัน เราจะไปปรึกษาใคร ปรึกษาธรรมะไง นี่ก็เหมือนกัน เราจะไปดูอะไร เรื่องอะไรที่มันต้องน่าสนใจ มันมีอะไรน่าสนใจอีก มันมีอะไร มันมีอะไรที่สงสัย มันมีอะไรที่ต้องไปหา มันถึงไม่มีใจ มันถึงไม่สนใจ

ฉะนั้น คำถามเฉยๆ เขาบอกว่า “ขอความเมตตาหลวงพ่อเพื่อสัตว์โลกใจ”

เวลาจำเป็นต้องใช้ไหม จำเป็นใช้ เราก็ใช้ ประสาทโลก โลกเขาสร้าง ปัญญาประดิษฐ์ สร้างขึ้นมาเพื่อความเจริญของโลก เราอยู่กับโลก แต่เราใช้ในแง่บวก ใช้เป็นผลประโยชน์

แต่การใช้ไปคุ่นชินคุ่นเคยนี้ไม่ได้ คุ่นชินแล้วเราจะไม่ระวังภัย ถ้าไม่ระวังภัยแล้วมันจะมีผลอย่างนี้ ไปคุ่นชินกับมันไป สื่อสารๆ ไป มือกดผิด กดไปโดนคลิปเข้า พอเห็นแล้วมันติดใจ

เพราะไม่เคยเห็น บวชมาตั้งแต่เด็กตั้งแต่เนิ่นๆ ตั้งแต่เณรจนเป็นวัยรุ่น ไม่เคยเห็น พอไปเห็นเข้า ตาพองเลยนะ ติดใจ คราวนี้กดผิดบ่อยเลย

สิ่งนั้นมันไม่สมควรใช้ใหม่ ถ้าใช้เป็นประโยชน์ ใช้ได้ แต่ถ้ามันสมควรใหม่ ไม่สมควร มันมีความละเอียดไ้ มีความละเอียดก็อย่างที่เรารู้ตอนนี้

เราเคยออกวิเวก เรามีประสบการณ์ของเรานะ เวลาไปอยู่ในป่า พระมาปลงอาบัติบ่อยเลย เรายังแปลกใจว่า เอ๊ะ! ทำไมเขาเป็นอย่างนั้น ทั้งๆ ที่พรรษาเขาเยอะกว่าเรา แต่พอเราภาวนาเป็นขึ้นมาแล้วเลยเข้าใจได้ว่า เขาไม่ไว้ใจตัวเอง

เพราะเราก็ไปกับเขา แล้วเราพึ่งพรรษาเดียว เราเข้าไปในป่า เราไม่ต้องปลงอาบัติเลย เพราะเรายังไม่มีข้อมูลอะไรเลย มันยังแบบว่าโลกสวย ยังมองทุกอย่างดีงามไปหมดใจ แล้วมันก็ไม่มีอาบัติใช้ใหม่ ไม่ต้องทำอะไรเลย แต่ทำไม เอ๊ะ! เขามาปลงอาบัติบ่อยๆ ละ

แต่พอเราภาวนาเป็นขึ้นมาเราถึงบอก อ้อ! เขาไม่ไว้ใจในความคิดเขาเอง เพราะเขาระวังในตัวเขาเอง เขาถึงมาปลงอาบัติบ่อยๆ

แล้วเวลารุ่งดั่งจะไปจะไปเห็นใน ในวงกรรมฐานเราถ้าคนที่จริงจังมีความผิดพลาดสิ่งใด จะรีบปลงอาบัติ รีบปลงอาบัติ อ้อ! อ้อ! เวลาภาวนาไปมันจะเข้าใจเรื่องอย่างนี้ ถ้าอยู่ในวงกรรมฐาน ในวงของผู้ที่อยากปรารถนาจะพ้นจากทุกข์ เขาพยายามจะชวนชวายเป็นเรื่องอย่างนี้

ฉะนั้น เรื่องที่เป็นอาบัติที่พระทำกันอย่างนี้ไม่ต้องไปพูดถึง มันหายากเกินไป มันหายากเกินไปที่เราจะลงไปคลุกคลีไ้

วงกรรมฐาน วงครูบาอาจารย์เรา ท่านพยายามจะเอาหัวใจพ้นจากทุกข์ ถ้าพ้นจากทุกข์ ศีล สมาธิ ปัญญา มรรคผล มันเป็นปรารถนา มันเป็นการแสวงหา ท่านชวนชวายเป็นเรื่องอย่างนี้ ท่านไม่ไปชวนชวาโยทิสัพพัตถ์ ไม่ชวนชวาโยคสิปิตติโธ ไม่บ่าบอ คอแตกอย่างนั้นหรอก

เว้นไว้แต่เวลาจิตมันดี มันพัฒนาขึ้นไป มันก็ชวนชวายเป็นอย่างนี้ เวลามันเสื่อมถอยมา มันไปเลวร้ายอย่างนั้นนะ เพราะไปคบกับสังคมอย่างนั้นไง เพราะในใจของเรามันมีอยู่แล้ว เพราะกิเลสในใจของคน ใ้โฮ! มหาศาล

เวลาที่มันดีขึ้นมาเพราะด้วยสติด้วยปัญญา ด้วยการคุ้มครองดูแล เวลามันเสื่อมมันเหมือนเขื่อนแตก เวลาเขื่อนมันแตก มันพังทลายใส่เรา เราจับไม่ได้ ลงไปหย่าเปอย่างนั้นเลย นี่เวลาจิตมันเจริญ มันเจริญอย่างนี้ เวลามันเสื่อม มันก็เสื่อมอย่างนั้นนะ

นี่พูดถึงว่าในวงปฏิบัตินะ นี่ในวงปฏิบัติในความเป็นจริง

เพราะเขาบอกว่า “ขอให้หลวงพ่ช่วยเทศนาเพื่อโปรดขอความเมตตาต่อสัตว์โลก”

ไ้ที่นี่พูดถึงประสบการณ์เลยละ แล้วที่นี้พอประสบการณ์แล้ว เราก็ปฏิบัติมากับหมู่คณะมาเหมือนกัน แล้วเราก็มาเป็นหัวหน้าอยู่ที่นี้เหมือนกัน ฉะนั้น เวลาว่าโทรศัพท์จะใช้ได้หรือไม่ ได้ ถ้ามันได้ด้วยการสื่อสาร เพื่อการสื่อสาร ส่งข่าวสาร อย่างนี้ได้

แต่ถ้าไปดูคลิปหรือว่าไปพูดกับสี่กาสองต่อสอง ผิดทั้งนั้น แล้วผิดไม่มีใครรู้ คนทำนะรู้ คนทำนะรู้ กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน กรรมดี กรรมชั่ว ถ้ากรรมมันทำแล้ว กรรมมันต้องให้ผล กรรมไม่เคยทำแล้วไม่มี ใครทำดีต้องได้ดี ใครทำชั่วต้องได้ชั่ว ใครไปโทรศัพท์พูดคุยอย่างไร มันก็มีกรรมกับใจดวงนั้น ใครทำกรรมสิ่งใดไว้ กรรมนั้นจะสนองกับใจผู้กระทำนั้น เอวัง